

ΤΙΜΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
'Εν Ἑλλάδι

Ἐτησίαι Δρ. Ν. 5
Ἐξαμήν. » » 3

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
10 Ἀπριλίου 1889

ΤΙΜΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ
Ἐτησίας Δρ. Ν. 7
Ἐξαμήνου » » 4

ΕΤΟΣ Β'.
Ἀριθμός.....23

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΑ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΑΠΕΡΘΟΝΤΕΟΝ : Τῇ διεσθύνσει τῆς «ΧΑΛΟΝ» Πάτρας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΝΑΣΤΑΤΟΥΜΕΝΟΝ.—Η ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΕ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΡΤ
—ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΜΟΥ ΒΙΟΥ.—Η ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ
ΥΠΟ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΕΠΟΨΙΝ.—ΠΟΙΗΣΙΣ * λ π.

JULES VERNE

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΝΑΣΤΑΤΟΥΜΕΝΟΝ

Ὅθεν ὁ Ἑρρίκος ὤφειλε νὰ ἐγκαταλί-
πη ταχέως τοὺς Κορρούς ἂν ᾔθελε νὰ
φθάσῃ εἰς Ἰδρᾶν πρὸ τῶν στρατιωτῶν
τοῦ Ἰδρᾶκῃ. Διὸ ἡ ἀναχώρησίς του προσ-
διωρίσθη διὰ τὴν 21 Ὀκτωβρίου.

Ἡμέρας τινὰς πρότερον, ὡς συνεφωνή-
θη, ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς συνήντησε τὸν
Ἐλιζούνδον καὶ τῷ ἐζήτησε τὴν χεῖρα
τῆς θυγατρὸς του. Δὲν τῷ ἀπέκρυψεν ὅτι
ἡ Ἀδζίνη ᾔθελεν εἰσθαι εὐτυχὴς ἂν πα-
ρεδέχετο τὸ διαβῆμαί του. Ἄλλως τειρό-
νον ἡ συναινέσις του ἀπητεῖτο καθόσον
ὁ γάμος θὰ ἐτελεῖτο ἅμα τῇ ἐκπνόῳ
τοῦ Ἑρρίκου· ἡ δὲ ἀπουσία του, τὸ ἥλ-
πιζε τοῦλάχιστον, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ
εἶναι μακρᾶς διαρκείας.

Ὁ τραπεζίτης ἐγνώριζε τὴν καταγω-
γὴν τοῦ νέου, τὴν παρουσίαν του, τὴν
ὑπόληψιν ἧς ἀπῆλθεν ἐν Γαλλίᾳ ἡ οἰ-
κογένειά του, ὥστε δὲν εἶχε νὰ ζητήσῃ
ἐπεξηγηματικὰς πληροφορίες ὡς πρὸς
τοῦτο. Ὅσον δ' ἀπέβλεπεν ἑαυτὸν ἀτο-
μικῶς, ἡ ἐντιμότης του ἦν ἀνεπὶληπτος
καὶ οὐδέποτε ὁ ἐλάχιστος δυσφημισμὸς

δὲν εἶχεν ἀκουσθῇ περὶ τῆς οἰκίας του.
Περὶ δὲ τῆς περιουσίας του, ἐπειδὴ ὁ Ἑρ-
ρίκος οὐδένα ἔκκαμε λόγον ἐτήρησε καὶ
ἐκεῖνος σιγὴν. Ὡς πρὸς αὐτὴν δὲ καθ' ἑ-
αυτὴν τὴν πρότασιν, ὁ Ἐλιζούνδος ἀ-
πήντησεν ὅτι τῷ ἤρεσκεν. Ὁ γάμος οὐ-
τος δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ τὸν καταστή-
σῃ εὐτυχῇ, ἅτε μέλλον νὰ ἐπιφέρει τὴν
εὐτυχίαν τῆς θυγατρὸς του.

Καὶ πάντα μὲν ταῦτα ἐλέχθησαν ψυ-
χρῶς, ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἦτο ὅτι ἐλέ-
χθησιν. Ὁ Ἑρρίκος δ' Ἀλθαρέτ εἶχε νῦν
τὸν λόγον τοῦ Ἐλιζούνδου, καὶ, εἰς ἀν-
τάλλαγμα, ὁ τραπεζίτης ἔλαβε παρὰ τῆς
κόρης του εὐχαριστήριον, ἅπερ ἀπεδέξατο
μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ ἐπιφυλακτικό-
τητος. Τὸ πᾶν λοιπὸν ἐφαίνετο βᾶλλον.
πρὸς τὴν μεζονα εὐχαρίστησιν τῶν δύο
νέων, καὶ, προσθετόν, διὰ τὴν ἐντελε-
στέραν εὐχαρίστησιν τοῦ Ἑαρχῆ. Ὁ ἐξαί-
ρετος οὗτος ἀνὴρ ἔκλειεν ὡς παιδίον, καὶ
ἐκουσίως ἔθλιψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του
τὸν νεαρὸν ἀξιωματικόν!

Ἐν τούτοις ὀλίγος πλέον καιρὸς ὑπε-
λείπετο τῷ Ἑρρίκῳ ὅπως μένη πλησίον
τῆς Ἀδζίνης. Εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐπιβῇ
ἀνατολικοῦ τινος βρικίου μέλλοντος ν' ἀ-
φήσῃ τοὺς Κορρούς τῇ 21 τοῦ μηνὸς ὅ-
πως πλεύσῃ εἰς Ἰδρᾶν.

Πῶς διῆλθον αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ἡ-

μέρα εὐχερῶς φαντάζεται τις· ὁ Ἑρρίκος καὶ ἡ Ἀδρίνη οὐδ' ἐπὶ ὥραν ἀπεχωρίσθησαν. Ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων τῶν ἔδιδεν εἰς τὰς συνομιλίας τῶν θέλητρον συγκινούν ὅπερ ἐμετρίαζεν τὸν ὀλίγον σόχαρον αὐτῶν χαρακτήρα. Τὸ μέλλον ἀνῆκε βεβαίως αὐτοῖς ἂν τὸ παρὸν οὕτως εἰπεῖν, τοῖς ἐδραπέτευεν ἔτι. Ἡ θέλησαν λοιπὸν ν' ἀτενίζωσι μετὰ ψυχραιμίας τὸ παρὸν τοῦτο· ὑπελόγισαν ἐν αὐτῷ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ἐνδεχόμενα ἀλλ' ἄνευ ἀποθαρρύνσεως, ἄνευ ἄδυναμίας. Καί, ὁμιλοῦντες οὕτω, δὲν ἔπαυον ἐνθουσιαζόμενοι διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον δι' ὃν ὁ Ἑρρίκος ἐπορεύετο ἀπαξ ἔτι νὰ διακινδυνεύσῃ.

Ἐσπέραν τινά, τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἐπανελαμβάνοντο διὰ τελευταίαν φορὰν ταῦτα, ἀλλὰ μετὰ πλείονος συγκινήσεως, καθόσον τὴν ἐπιοῦσαν ὁ νέος ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ.

Αἴφνης ὁ Ἑρρὴς εἰσῆλθε πνευστιῶν καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Εἶγε τρέξει, καὶ ὅποιον δρόμον! Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν αἱ ἰσχυραὶ τοῦ κνήμαι εἶχον διατρέξει ὁλόκληρον τὴν πόλιν.

— «Αἱ λοιπὸν, τί θέλεις;..... τί ἔχεις, Ἑρρὴ;.....Διατὶ ἡ συγκίνησις αὐτῆς;.....» Ἠρώτησεν ἡ Ἀδρίνη.

— «Τί ἔχω;.....τί ἔχω!.....Μία εἰδησις!..... Ἐνδιαφέρουσά,..... σοβαρὰ εἰδησις!.....»

— «Ὅμιλήσατε!..... Ὅμιλήσατε!..... Ἑρρὴ!» Ἐφώνησε καὶ ὁ Ἑρρίκος, ἀγνοῶν ἂν ὤφειλε νὰ χαίρῃ ἢ ν' ἀνησυχῇ.

— «Δὲν δύνῃμαί!... Δὲν δύναμαι!» Ἀπεκρίνετο ὁ Ἑρρὴς, ὃν ἡ συγκίνησις βεβαίως ἀπέπνιγε.

— «Πρόκειται λοιπὸν περὶ εἰδήσεως ἐκ τοῦ πολέμου;» Ἠρώτησεν ἡ νεανὶς λαμβάνουσα τὴν χεῖρά του.

— «Ναί!... Ναί!...»

— «Ἄλλ' ὁμίλει λοιπόν!..... Ἐπανελάβεν «Ὅμίλει λοιπὸν καλὲ μου Ἑρρὴ!... Τί συμβαίνει;»

— Τοῦρκοι,... σήμερον..... κτυπηθέν-

τες..... εἰς Νζουαρίνον!»

Τοιουτοτρόπως οἱ δύο νέοι ἔλαβον τὴν εἰδησιν τῆς ναυμαχίας τῆς 23 Ὀκτωβρίου.

Ἐπὶ τῇ ἔνεκα τῆς βιαίας τοῦ Ἑρρὴ εἰσόδου ἐπισυμβάσει ταραχῇ ὁ Ἐλιζοῦνδος ἔδραμε πρὸς τὴν αἴθουσαν. Ὅτε ἐπληροφορήθη τὰ διατρέχοντα τὰ χεῖλη του συνεσφίγγθησαν ἀκουσίως, τὸ μέτωπόν του συνεσπάσθη, ἀλλὰ δὲν ἐπέδειξε μῆτε εὐθυμίαν μῆτε δυσχερεῖαν, ἐν ᾧ οἱ δύο νέοι ἄφρονον ἐλευθέρως νὰ ἐκχεύσῃ τὴν καρδίαν των.

Τῷ ὄντι μόλις ἡ εἰδησις τῆς ναυμαχίας διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν, ἕκαστος ἐγνώρισε λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτὴν διαβισθέντα τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν μηχανημάτων τῆς Ἀλβανικῆς παραλίας.

Ὁ Ἀγγλικὸς καὶ Γαλλικὸς στόλος, μεθ' οὗ ἠνώθη καὶ ὁ Ρωσσικὸς, συμπεριλαμβάνοντες εἰκοσι ἐπτὰ ναῦς καὶ 1276 πυροβόλα εἶχον προσβάλλει τὸν ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Νζουαρίνου ναυλοχοῦντα ὀθωμανικόν. Καίτοι δὲ οἱ Τοῦρκοι ὑπερεῖχον κατ' ἀριθμὸν, ἔχοντες 60 ναῦς πικνὸς μεγέθους φερούσας 1991 πυροβόλα, ἡττήθησαν. Πολλὰ τῶν πλοίων των κατεποντίσθησαν ἢ ἀνετινάχθησαν μετὰ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀξιοματικῶν καὶ ναυτῶν. Ὁ Ἰβρὴν λοιπὸν οὐδεμίαν ἡδύνατο πλέον ν' ἀναμὲνῃ ἐκ μέρους τοῦ ναυτικοῦ τοῦ σουλτάνου βοήθειαν εἰς τὴν κατὰ τῆς Ὑδρας ἐστρατείας του. Ἡ ναυμαχία αὕτη ἦτο πράξις σπουδαίου ἐνδιαφέροντος, καὶ ἔμελλε νὰ δώσῃ ὅλως νέαν ὄψιν εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι. Καὶ ἂν πρότερον αἱ τρεῖς δυνάμεις ἐφάνιντο διατεθειμέναι νὰ μὴ ἐποφεληθῶσι τῆς νίκης ταύτης πρὸς κατασύντριψιν τῆς Πύλης, ἤδη ἐφάνετο βέβαιον ὅτι ἡ σύμφορος αὐτῶν θὰ εἶχεν ἀποτέλεσμα τὸ ν' ἀποσπασθῶσιν αἱ Ἑλλήν. γῶραι τῆς ὀθωμανικῆς δεσποτείας, πρὸς δὲ τούτοις ὅτι ἐντὸς μᾶλλον ἢ ἡττον βραχέος χρόνου ἡ αὐτονομία τοῦ νεαροῦ βασιλείου θὰ συνετελεῖτο.

Οὕτως ἐκρίθησαν τὰ πράγματα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ τραπεζίτου. Ἡ Ἀδζίνη, ὁ Ἑρρίκος, ὁ Ἐκρῆς εἶχον κροτήσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ χαρά των εὗρεν ἡγὰν ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. Τὰ πυροβόλα τοῦ Ναυαρίνου ἤρχοντο νὰ βεβαιώσωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐν τῷ ἅμα, τὰ σχέδια τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ ἀπολύτως μετεβλήθησαν ἐκ τῆς νίκης ταύτης τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων, ἡ μᾶλλον, — διότι ἡ ἔκφρασις εἶναι καλλιτέρα, — ἐκ τῆς ἡττης ταύτης τοῦ Τουρκικοῦ ναυτικοῦ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ὁ Ἰβραήμ θὰ παρητεῖτο τῆς κατὰ τῆς Ὑδρας μελετωμένης ἐκστρατείας του, περὶ ἧς ἔπαυσε πλέον νὰ γίνεται λόγος.

Ἐνεκα τούτων ἐπῆλθε μεταβολὴ καὶ εἰς τὰ σχέδια τοῦ Ἑρρίκου δ' Ἀλβαρέτ, καθότι δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀνάγκη νὰ τρέξῃ ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τῶν δραμόντων πρὸς βοήθειαν τῶν Ὑδραίων ἐθολόντων. Ὅθεν ἀπεφάσισε ν' ἀναμείνῃ ἐν Κορφοῖς τὰ συμβάντα ἅπερ φυσικῶς θὰ συνεπῆγετο ἡ ναυμαχία αὕτη τοῦ Ναυαρίνου.

Ὅτι καὶ ἂν συνέβαινε ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠδύνато πλέον νὰ εἶναι ἀμφίβολος· ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ τὴν ἄφηνε νὰ καταστραφῇ μετὰ μικρὸν ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλήν. Χερσονήσῳ ἡ ἡμισέληνος θὰ παρεχώρει τὴν θέσιν τῆς εἰς τὴν σημαίαν τῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ Ἰβραήμ ἀναγκασθεὶς ἤδη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ κέντρον καὶ τὰς παραλίους τῆς Πελοποννήσου πόλεις, θὰ ἠναγκάζετο τέλος καὶ ταύτας νὰ ἐγκαταλίπῃ.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων πρὸς ποῖον τῆς Χερσονήσου σημεῖον ἔδει νὰ διευθυνθῇ ὁ Ἑρρίκος Ἀλβαρέτ; Ἀναμφιβόλως ὁ Φαβιέρος ἠτοιμάζετο νὰ καταλίπῃ τὴν Μιτυλήναν ὅπως πορευθῇ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Τούρκους εἰς τὴν νότιον Χίον, ἀλλ' αἱ ἀπαιτούμεναι προετοιμασίαι δὲν εἶχον συμπληρωθῇ καὶ δὲν θὰ συνεπληροῦντο πρὶν παρήρχετο καιρὸς τις. Ὅθεν δὲν εἶχε πλέον λόγον νὰ σκέπτηται περὶ ἀμέσου ἀναχωρήσεως.

Τοιοιτοτρόπως ὁ νέος ἔκρινε τὴν κα-

τάστασιν τοιοιτοτρόπως καὶ ἡ Ἀδζίνη τὴν ἐφαντάσθη· ὅθεν οὐδεμίαν πλέον αἰτία πρὸς ἀναβολὴν τοῦ γάμου. Ὁ Ἐλιζούνδος ἄλλως τε οὐδεμίαν ἔφερεν ἀντίρρησην εἰς ὅ,τι εἶχεν ἤδη ἀμετακλήτως ἀποφασισθῇ. Ἡ τέλεσις λοιπὸν αὐτοῦ ὤρισθη μετὰ δέκα ἡμέρας, τοῦτέστιν εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἀνωφελὲς νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων ἅπερ ἡ προσέγγισις τῆς ἐνώσεως των ἐγέννησεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν δύο μεμνηστευμένων. Εἶχεν ἐξαφανισθῇ πλέον τὸ φᾶσμα τῆς ἀναχωρήσεως διὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ἔνθα ὁ Ἑρρίκος ἠδύνато ν' ἀφήσῃ τὴν ζωὴν! Εἶχεν ἐξαφανισθῇ πλέον ἡ ὀδυνηρὰ ἐκείνη προσδοκία καθ' ἣν ἡ Ἀδζίνη εἶχεν ἀριθμήσει τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας! Ὁ Ἐκρῆς, ἂν εἶναι δυνατόν, ἦν ἔτι ὁ εὐτυχέστερος ὁλων. Οὐδὲ περὶ τοῦ ἰδίου του γάμου ἂν ἐπρόκειτο δὲν ἤθελεν ἐκχειλίσαι περισσοτερον ἡ χαρὰ του. Καὶ αὐτοῦ τοῦ συνήθως ψυχροῦ τραπεζίτου ἡ εὐθυμία ἐγένετο καταφανής. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος μέλλοντος τῆς θυγατρὸς του.

Συμφωνήθη ὅπως ἡ ἑορτὴ τελεσθῇ ἐν ἀπλότῃ, καὶ ἐκρίθη ἀνωφελὲς νὰ προσέλθῃ ὁλόκληρος ἡ πόλις εἰς τὴν τελετὴν ταύτην. Μῆτε ἡ Ἀδζίνη μῆτε ὁ Ἑρρίκος ἦσαν ἐξ ἐκείνων οὔτινες θέλουσι τοσοῦτους μάρτυρας τῆς εὐτυχίας των. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ᾖ, τὸ πρᾶγμα ἀπῆται πάντοτε προετοιμασίας τινὰς εἰς ἃς ἐνησχολήθησαν ἄνευ ἐπιδείξεως.

Ἦν ἤδη εἰκοστὴ τρίτη τοῦ Ὀκτωβρίου, δὲν ὑπελείποντο λοιπὸν μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου ἡ 7 μόνον ἡμέρας. Ὅθεν δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ φοβηθῶσι ὅτι ἤθελεν ἀναφυῇ πρόσκομμα τι ἡ ἤθελε ἐπισυμβῇ μετὰμέλεια ἡ ἀναβολή τις. Καὶ ἐν τούτοις συμβῆν τι ἐπῆλθεν, ὅπερ ζωηρῶς θ' ἀνησύχει αὐτοὺς ἂν ἦσαν ἐν γνώσει τούτου.

Ἐν τῷ πρωῒ ταχυδρομικῶ του σάκκῳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Ἐλιζούνδος εὗρεν ἐπιστολὴν ἧς ὁ χαρακτήρ τῷ ἐπέφε-

ρεν ἀνέλπιστον κτύπημα· τὴν συνέθλασε, τὴν ἔσχισε, τὴν ἔκαυσε μάλιστα, — ὅπερ βαθείαν ἐδήλου ταραχὴν εἰς ἄνθρωπον τόσῳ κύριον ἐκυτοῦ ὡς ὁ τραπεζίτης.

Καὶ ἠκούσθη ψιθυρίζων τὰς λέξεις ταύτας.

— «Διατί ἡ ἐπιστολὴ αὕτη νὰ μὴ φθάσῃ ὅκτῳ ἡμέρας βραδύτερον. Κατηραμένος ἔστω ὁ γράψας αὐτήν!»

Β'. — Ἡ μεσσηνιακὴ παραλία.

Καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἅφ' οὗ ἄφῃκε τὸ Βοϊτυλον ἡ Καρύστια, ἔπλευσε πρὸς τὸ ΒΔ μὲ σκοπὸν νὰ διέλθῃ πλαγίως τὸν κόλπον τῆς Κορώνης. Ὁ Ν. Στάρκος εὐρίσκετο ἐν τῷ θαλαμίσκῳ του ὁπόθεν δὲν ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ πρὸ τῆς ἡμέρας. Ὁ ἄνεμος ἦτο οὐριος, — μία τῶν δροσερῶν ἐκείνων ΒΑ αὐρῶν αἰτίνες ἐπικρατοῦσι γενικῶς ἀνὰ τὰς θαλάσσας ταύτας περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν τροπῶν τοῦ Ἡλίου ὅτε οἱ ἄτμοι τῆς Μεσογείου διαλύονται μεταβλλόμενοι εἰς βροχὴν.

Τὴν πρωΐαν τὸ εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς Μεσσηνίας ἀκρωτήριον Γάλλος ἐκάμφθη καὶ αἱ τελευταῖαι κορυφαὶ τοῦ Ταυγέτου αἱ ὀρίζουσαι τὰς ἀποκρήμνους ἐκείνας ἀκτὰς ἐξηφανίσθησαν ἐντὸς ὀλίγου ἐν τῇ λαμπηδόνι τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου. — Ὅταν ἡ ἄκρα τοῦ ἀκρωτηρίου ἐξηφανίσθη, ὁ Νικόλαος Στάρκος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς σακολέβας. Τὸ πρῶτόν του βλέμμα ἐστράφη πρὸς τὴν ἀνατολήν. Ἡ γῆ τῆς Μάνης δὲν ἦτο πλέον ὁρατὴ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὠροῦντο ἤδη οἱ ἰσχυροὶ λαγῶνες τοῦ ὅρους Ἁγίου Δημήτριος, μικρὸν ὀπισθεν τοῦ ἀκρωτηρίου.

Ἐπὶ στιγμὴν ὁ βραχίον τοῦ πλοιάρχου ἐτάθη πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Μάνης. Ἦτο χειρονομία ἀπειλῆς; ἦτο αἰώνιος ἀποχαιρετισμὸς πρὸς τὴν γενέθλιον γῆν του; Τίς ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ;.....Οὐδὲν ὁμῶς ἀγαθὸν ἐνεῖχε τὸ

βλέμμα ὅπερ ἐξετόξευσαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Νικολάου Στάρκου!

Ἡ σακολέβα, ἀρκετὰ βοηθουμένη ὑπὸ τῶν τετραγώνων καὶ τριγώνων ἰστίων τῆς, ἔστρεψε τοὺς προτόνους πρὸς τὰ δεξιά καὶ ἤρξατο ν' ἀνέρχεται πρὸς τὰ ΒΔ. ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος ἤρχετο ἐκ τῆς ξηρᾶς ἦν καταλληλότερος πρὸς ταχύν πλοῦν.

Ἡ Καρύστια καταλιποῦσα ἀριστερόθεν τὰς Οἰνούσας νήσους, Καβρέραν, Σαπιέντας καὶ Βενέτικο, ἐστράφη πρὸς τὰ δεξιά διελθοῦσα μέσῳ τῆς πορθμίδος τῆς σχηματιζομένης μεταξὺ τῆς Σαπιέντας καὶ τῆς στερεᾶς μὲ σκοπὸν νὰ διέλθῃ ἔμπροσθεν τῆς Μεθώνης.

Πρὸ αὐτῆς ἐξεστεινέτο τότε ἡ Μεσσηνιακὴ παραλία μετὰ τοῦ θαυμασίου πανοράματος τῶν ὁρέων τῆς, ἅπερ παρουσιάζουσι χαρακτηριστὰ ἡφαιστειώδη λιὰν ἀξιοσημείωτον. Ἡ ἐν λόγῳ Μεσσηνία μετὰ τὴν ὀριστικὴν σύστασιν τοῦ βασιλείου κατέστη εἰς τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα δεκατριῶν νομῶν (17) ἡ νομαρχιῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ἰονίων νήσων. Ἀλλ' ἤδη ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς σφαγῆς τῶν ὅτε μὲν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων ὅτε δ' εἰς τὰς τῶν Ἑλλήνων περιοχομένων, ἀκολουθοῦσα τὴν τύχην τῶν ὀπλων, ὡς ὑπῆρξεν ἄλλοτε τὸ θέατρον τῶν τριῶν ἐκείνων τῆς Μεσσηνίας κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν πολέμων οἵτινες ἐδόξασαν τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀριστομένους καὶ τοῦ Ἐπαμεινώνδου.

Ἐν τούτοις ὁ Νικ. Στάρκος χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν, ἅφ' οὗ ἐξήτασεν ἐν τῇ πυξίδι τὴν διεύθυνσιν τῆς σακολέβας καὶ ἠρεύνησε τὰ ἀτμοσφαιρικὰ φαινόμενα ἐπορεύθη νὰ καθίσῃ ἐν τῇ πρύμνῃ.

Καθ' ὃν χρόνον συνέβαινον τ' ἀνωτέρω διάφοροι γινῶμαι ἀντηλλάσσοντο ἐν τῇ

(17) Ὁ συγγραφεὺς ἐννοεῖ τοὺς πρὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἀρτης νομοὺς. Σήμερον περιέχει δέκα ἑξ νομοὺς. Σ. Μ.

πρώρα μεταξὺ τοῦ πληρώματος τῆς Καρύστας καὶ τῶν ἐκ Βοιτύλου τὴν προτε-
ρκίαν ἐπιβιθασθέντων 10 ἀνδρῶν, δι' ὧν
ἀπετελέσθη πλήρωμα εἰκοσι περίπου ναυ-
τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀπλοῦ ἀρχιναύ-
του, καθότι ὁ ὑποπλοίαρχος δὲν εὕρισκε-
το ἐπὶ τοῦ πλοίου. Καί, ἰδοὺ τὰ λεγόμε-
να περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος προορισμοῦ
τοῦ μικροῦ σκάφους, καὶ τῆς διευθύνσεως
ἣν ἠκολούθει ἀνερχόμενον τὰς ἐλληνικὰς
ἀκτὰς. Εὐνόητον ὅτι αἱ ἐρωτήσεις ἐγί-
νοντο ὑπὸ τῶν νέων καὶ αἱ ἀπαντήσεις
ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν τοῦ πληρώμα-
τος.

— «Δὲν ὀμιλεῖ συχνὰ ὁ πλοίαρχος
Στάρκος!»

— «Τὸ σπανιώτερον ποῦ ἡμπορεῖ νὰ
γίνη· ἀλλὰ, ὅταν ὀμιλῇ, ὀμιλεῖ καλὰ
καὶ πρέπει νὰ τὸν ὑπακούωσι!»

— «Καὶ ποῦ πηγαίνει ἡ Καρύστα;»

— «Ποτὲ δὲν εἶναι γνωστὸν ποῦ πη-
γαίνει ἡ Καρύστα.»

— «Κατὰ διαβόλου! Ἡρθαμ' ἐδῶ μὲ
τὴ μεγαλειότερη ἐμπιστοσύνη, καὶ ἐπὶ τέ-
λους, ῥίγο μᾶς μέλλει!»

— «Ναί! καὶ νὰ ἦστε βέβαιοι πῶς ἐ-
κεῖ ποῦ μᾶς ὁδηγεῖ ὁ καπετάνιος ἐκεῖ
πρέπει νὰ πάμε!»

— «Ἀλλὰ βέβαια τὰ δύο μικρὰ κανό-
νια τῆς πρώρας δὲν σημαίνουν· πῶς ἡ
Καρύστα ἔχει σκοπὸ νὰ κυνηγήσῃ τὰ
ἐμπορικὰ πλοῖα τοῦ Αἰγαίου!»

— «Καὶ δὲν θὰ πηγαίῃ βέβαια νὰ
πειρατεύσῃ! Ὁ καπετὰν Στάρκος ἔχει
ἄλλα πλοῖα, καλὰ ὠπλισμένα, μὲ πολ-
λοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν πειρατεία! Ἡ
Καρύστα εἶναι ὅαν νάλεγε κανεὶς τὸ
πλοῖον ποῦχει γιὰ διασκεδάσει, ἢ θαλαμη-
γός του!» — «Ἐπειτα γιὰ παρατηρήστε
τί νοστιμοῦλα ποῦ σὰς εἶναι, κάθε πλοῖο
τῆς φυλακῆς, γαλλικόν, ἀγγλικόν, ἐλ-
ληνικὸ ἢ τούρκικον, θὰ πιασθῇ χωρὶς κό-
πο!»

— «Ἀλλὰ, τὰ μερτικὰ ἀπὸ τὰ λά-
φυρα;.....»

«Τὰ μερτικὰ ἀπὸ τὰ λάφυρα ἀνέκουν

εἰς ἐκείνους ποῦ τὰ πέρνουν, καὶ θὰ ἦ-
στε ἀπὸ ἐκείνους ἅμα ἡ σκολιὰ τελει-
ώσῃ τὴν ἐκστρατεία τῆς!.....»

— «Τὸ λοιπὸν δὲν μένει νὰ κάμουμε
τίποτα τώρα ἔς τὰ παράλια τῆς Ἑλλά-
δος καὶ τῶν Νήσων;»

— «Τίποτα,.....μοναχὰ ἔς τὰ νερά
τῆς Ἀδριατικῆς, ἂν ἡ φαντασία τοῦ κα-
πετάνιου μᾶς πάῃ πρὸς ἐκείνη τὴν παρα-
λία! Λοιπόν, ὅσῳ νὰ ῥθῇ νεώτερη δια-
ταγή, νὰ ἐμεῖς τίμιοι ναύταις σὲ μία τί-
μια σκολιὰ ποῦ ἀρμενίζει τίμια ἔς τὴν
Ἰόνιο! Ἀλλὰ αὐτὸ θ' ἀλλάξῃ!»

— «Κ' ὅσῳ γληγωρότερα τόσῳ καλλί-
τερα!»

Βλέπει τις ὅτι οἱ νέοι ὥς καὶ οἱ πα-
λαιοὶ ναῦται τῆς Καρύστας δὲν ἦσαν ἀν-
θρωποὶ μεψιμοιροῦντες πρὸ τῆς ἀνάγκης,
ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦτο αὕτη. Δισταγ-
μοί, τύψεις συνειδότος, καὶ ἀπλάι ἀκόμη
προλήψεις ἔλειπον καθ' ὅλοκληρίαν παρὰ
τῷ θαλασσίῳ τούτῳ τῆς κατὰ Μάνης
πληθυσμῷ. Τῇ ἀληθείᾳ, ἦσαν ἀξιοὶ τοῦ
διοικοῦντος αὐτούς, καὶ ἐκεῖνος ἐγνώρι-
ζεν ὅτι ἡδύνατο νὰ βασισθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ Βοιτύλιοι ἐγνώριζον τὸν
Νικ. Στάρκον δὲν ἐγνώριζον ὅμως οὐδα-
μῶς τὸν ὑποπλοίαρχόν του, ὅστις ἦτο
συγχρόνως ναύτης ἐμπειρος καὶ ἀνὴρ δρα-
στήριος, — ἡ κολασμένη ψυχὴ του —, ἐν
μῇ λέξει. Οὗτος ἦτο κάποιος Σκόπελος
ἐκ Τσεριγόττου, νησιδὸς ἀρκετὰ δυσφή-
μου, καί μιν εἰς τὸ μεσημβρινὸν ὄριον
τοῦ Αἰγαίου μεταξὺ Τσερίγου καὶ Κρή-
της. Τούτου ἕνεκα εἰς τῶν νέων, ἀπεν-
θυνόμενος πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πληρώ-
ματος.

— «Καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος;» ἠρώτησεν.

— «Ὁ ὑποπλοίαρχος δὲν εὕρισκεται
ἐπὶ τοῦ πλοίου.» ἀπεκρίθη.

— «Δὲν θὰ τὸν ἰδοῦμε;»

— «Βέβαια.»

— «Καὶ πότε;»

— «Ὅταν θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἰ-
δοῦμε!»

— «Ἀλλὰ ποῦ εἶναι λοιπὸν;»

• Οπου πρέπει να είναι !•

Ὁφείλον νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν μὴδὲν ἐξηγοῦσαν ἀπάντησιν τοιαύτην. Ἄλλως τε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ σύριγξ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πληρώματος ἐκάλεισε πάντας ἐπάνω ἵνα τανύσωσι τοὺς κεροῖακας. Ἐξ οὗ ἡ ἐν τῷ πυργούχῳ (gaillard d' avant) συνομιλία διακόπη ἀποτόμως.

Τῷ ὄντι ἐπρόκειτο νὰ συστείλωσι πλειότερόν τι τὰ ἱστία ἵνα παρὰ πλεύσωσιν ἐξ ἀποστάσεως μιλιού τὴν Μεσσηνιακὴν παραλίαν, Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ Καρύστα διέβαινε πρὸ τῆς Μεθώνης· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο προωρισμένη διὰ τὸν λιμένα τοῦτον, δὲν προσωμίσθη εἰς τὴν μικρὰν ταύτην πόλιν, ἥτις ὑφούται ἐπὶ τῶν ἐρείπων τῆς ἀρχαίας Μεθώνης ἐν τῇ ἐσχατιᾷ ἀκρωτηρίου ἐκτεινόντος τὴν βραχὴν τοῦ ἐξοχῆν πρὸς τὴν νῆσον Σαπιέντζαν. Μετὰ μικρόν, ὁπισθεν ἀποκρήμνου τινὸς καμπῆς, ὁ φάρος, ὅστις ὑφούται ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ λιμένος, ἐξηφανίσθη.

Σημεῖόν τι ἐν τοσούτῳ ἐγένετο ἐπὶ τῆς σκοπέλου. Μίγας ἐπισείων, διατεμνόμενος ὑπὸ ἐρυθρᾷ· ἡμισελήνου ἀνυψώθη εἰς τὸ ἄκρον τῆς μεγάλης κεραίας (ἀντένας). Ἄλλ' ἐκ τῆς ξηρᾷς οὐδεμίᾳ ἐγένετο ἀπάντησις· ὅθεν ὁ πρὸς βορρᾶν πλοῦς ἐξηκολούθησε.

Τὸ ἐσπέρας ἡ Καρύστα ἐφθασεν εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ ὅρμου τοῦ Ναυαρίνου ὅστις εἶναι εἶδος εὐρείας λιμνοθαλάσσης μαρμαίρουσης ἐν μέσῳ περιβάλλου ὑψηλῶν ὄρεων. Ἡ πόλις ἀποκρυβεῖσα ἐπὶ στιγμὴν ὁπισθεν τοῦ συγκεχυμένου ὄγκου τῆς ἀκροπόλεως, παρουσιάσθη διὰ μέσου διόδου σχηματιζομένης ὑπὸ τινος γιγαντώδους βράχου. Ἐκεῖ ἦτο ἡ ἐσχατιὰ τῆς φυσικῆς προκυμίας τῆς ἀνακοπτοῦσης τὴν ὁρμὴν τῶν ΒΔ ἀνέμων.

Ὁ δῦων ἥλιος ἐφώτιζεν ἀκόμη τὴν κορυφὴν τῶν τελευταίων πρὸς ἀνατολὰς ὑψωμάτων ἀλλ' ἡ σκιὰ ἐπεσκοτίζεν ἤδη τὸν εὐρὺν ὅρμον.

(ἔπειτα συνέχεια)

ΑΚΑΝΘΑΙ.

Ὅποιοι χωρὶς ἀγάπης ἔζησαν ἐς τὴν γῆν καὶ εἶχανε γὰρ στήθη μαῦρα μυήματα, μοιάζοντε μ' ἀνθὴ, ποὺ κλείσαν αὐγὴ-αὐγὴ πρὶν παροῦσε τοῦ ἡλίου τὰ φιλήματα.

Ὅποιοι ζητοῦν ἐς τὸν ἔρωτα νὰ βροῦν χάρα καὶ ἐς τὰ γλυκὰ τοῦ μάγια κρυφοδινοῦνται, μοιάζοντε πάλι φύλλα ῥόδου θροσσερά, ποὺ ἀπὸ τὸν ἥλιο τὸν πολὺ μαραινούνται.

Καὶ εἰν' ἀγκάθια ἀμάρναντα, φαρμακερά, ὅποιοι ἀγαποῦν μὲ δόλο καὶ μὲ ψέματα καὶ τάνθη ξεφυλλίζουνε τὰ τρουσερά· μὲ τὰ φαρμακερά τους· τὰ πλανήματα!

—Πολ. Ι. Δημ.—

Η ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΞ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ BAPT.

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά).

Ὁ Ἰωάννης Βάρτ κατήγετο ἐκ τῆς Δουνκέρκης, χώρας καθύργου καὶ παγερᾷς ἐνθα ἡ καπνόςυριγξ εἶνε οὐχὶ μόνον σύντροφος, ἀλλὰ καὶ θερμαστρον. Ἦτο ἔγγονος καὶ ἀνεψίος πειρατῶν, αὐτὸς μάλιστα ὁ ἴδιος ὑπῆρξε πειρατὴς μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' τὸν ἐκάλεσεν ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἰωάννης Βάρτ ἦτο τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἔτους· ἦτο πολὺ ἀργὰ ὅπως ἀποσκορακίσῃ τὰς ἐξεις τῆς νεότητός του· καὶ ὅμως ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ θελήσωσι νὰ σκεφθῶσι, θέλουσι πεισθῇ ἐντελῶς ὅτι, ὅταν ὁ Ἰωάννης Βάρτ ἦναψε τὴν καπνόςυριγγά του ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ τοῦ βασιλέως δὲν τὸ ἐπράξεν ἐξ ἀγνοίας τῆς ἐθιμοταξίας τῶν Βερσαλλίων, ἀλλὰ διότι ἐπεθύμει νὰ ἐλκύσῃ τὴν κοινὴν προσοχὴν